

DICTATS SUPERIOR

18

En un moll de Londres

No passeu, de nit, per aquest moll. De tots, és el més desolat : el moll de les execucions. En la claror cendrosa d'alguna matinada, veureu un grup de gent en rengle al llarg del riu. Ells eren avesats al vent salí i a l'esclat de l'aigua. Prou que sabien gronxar-se, a coberta, amb l'embranchida que l'ona d'alta mar dóna al fustam del vaixell. Prou que, sense encegar-se, podien resseguir amb ulls vivíssims la brillantor del sol de migdia que fa alquímia de llum amb l'escuma. Ara, però, els arrasa el fred ventejat i humitós del riu. Ells, els qui abans navegaven per una faula d'illes tropicals, ara munten guàrdia al llarg del riu espesseït i térbol de Londres. Els viatgers tocatardans, en els vespres glaçadors o en les matinades que tallen com un ganivet, ja s'han habituat a veure, penjats de cadenes de ferro, els cossos dels pirates.

Font: Pere Gimferrer, *Dietari*, Edicions 62, Barcelona, 1994, p. 211 (adaptació)

Nombre de mots: 149

Observacions: text descriptiu; dificultat alta pel lèxic i el llenguatge literari (també sibilants, accents i dièresis)